

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1924 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om sänkta tullsatser för ur.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 256, har herr *Pettersson* i Köping hemställt, »att riksdagen för sin del måtte besluta, att rubrikerna 1285, 1286 och 1294 i tulltaxan erhålla följande, ändrade lydelse:

- 1285 fickur: med boett av guld per st. .... kr. 2:—
 1286 » : andra slag ..... » 1:—
 1294 väggur: lösa eller oinfattade verk per kg. .... » 1:50».

I den av Kungl. Maj:t till 1921 års riksdag avgivna propositionen nr 366 angående höjning av vissa finanstullar föreslogs i fråga om ur förhöjning av, bland annat, följande tullsats, nämligen för fickur med helt förgylld eller guldpläterad boett eller med boett av guld, rubriken 1285, från 1 krona till 10 kronor per stycke; för fickur, andra slag, rubriken 1286, från 50 öre till 2 kronor per stycke; för lösa urverk till fickur, rubriken 1287, från 50 öre till 2 kronor per stycke; för fickursboetter, lösa, av annan metall än silver, helt förgyllda eller guldpläterade, rubriken 1288, från 50 öre till 2 kronor per stycke; för vägg- och studsarur i foder samt lösa urfoder av metall, även med spelverk samt av trä eller andra, i rubrik 1291 ej nämnda ämnen, rubriken 1292, från 80 öre till 2 kronor 50 öre per kilogram; samt för lösa eller oinfattade verk till vägg- eller studsarur samt delar, ej särskilt nämnda, av verk till ur, alla slag, utom tornur, ävensom tavlor och visare till ur, andra än tornur, från en krona till 3 kronor per kilogram. I sitt i anledning av propositionen avgivna betänkande (nr 50) tillstyrkte bevillningsutskottet de föreslagna höjningarna vid samtliga ovannämnda rubriker utom rubriken 1288, för vilken utskottet i sammanhang med viss omredigering av rubriken föreslog en till 8 kronor per stycke förhöjd tullsats, på det att icke genom införsel av urverk och boetter, vardera artikeln för sig, erläggandet av den för ur, hänförliga till rubriken 1285, tillstyrkta tullen 10 kronor per stycke skulle kunna undgås. Med den av bevillningsutskottet föreslagna ändringen antog riksdagen Kungl. Maj:ts förslag beträffande ovannämnda rubriker i tulltaxan.

Utskottet.
Återblick.

I en av Kungl. Maj:t för 1922 års riksdag framlagd proposition (nr 234),

avseende åtskilliga jämkningar i finanstullarna, föreslogos, i anslutning till ett utav tull- och traktatkommitténs tullavdelning avgivet utlåtande, bland annat ändringar beträffande förberörda rubriker 1285, 1288 och 1292. Sålunda föreslogs för rubriken 1285 sänkning av tullsatsen till 5 kronor per stycke jämte inskränkning av rubrikens omfattning till fickur med boett av guld samt för rubriken 1288 sänkning av tullsatsen till 3 kronor per stycke jämte inskränkning av rubrikens omfattning till boetter av guld.

I avseende å sänkningen av tullsatsen för rubriken 1285 hade tullavdelningen, efter anförande av siffror, utvisande importens nedgång under andra i jämförelse med första halvåret 1921, anført följande:

»Då fickur på grund av sin beskaffenhet vid införsel till riket lätt kunna undandragas erläggandet av stadgad tull, finnes anledning antaga, att den icke obetydliga minskningen i importsiffrorna i fråga om dessa slag av ur åtminstone delvis förorsakats därav, att den jämförelsevis höga tullsatsen inneburit en allt för stark frestelse till olaglig införsel. Representanter för urhandeln hava också anført klagomål över att sådan införsel till förfång för deras näring i ej ringa omfattning ägt rum. Genom en sänkning av tullsatsen skulle givetvis frestelsen till insmuggling av ur minskas, och föreslås därför, att tullsatsen nedsättes till 5 kronor per stycket.»

I betänkande nr (18), avgivet i anledning av sistnämnda proposition, förklarade sig bevillningsutskottet hålla före, att nedgången i importen av de till rubriken 1285 hörande fickuren icke vore mera betydande än att den väl kunde förklaras av den minskade köpkraften. Utskottet ansåg därför, att tullsatsen för rubriken 1285 icke borde nedsättas samt att i följd därav tullsatsen för rubriken 1288 borde bibehållas vid 8 kronor. I fråga om förändringen av rubriken 1285 att omfatta endast fickur av guld hade tullavdelningen bland annat anført, att det måste anses, att till och med den till 5 kronor sänkta tullsatsen vore för hög för guldpläterade och förgyllda fickur samt att tullsatsen vid rubriken 1286, till vilken dessa ur skulle efter förändringen komma att hänföras, bättre motsvarade värdet å desamma. Denna förändring av rubriken 1285 tillstyrktes av bevillningsutskottet liksom även motsvarande förändring av rubriken 1288.

I avseende å rubriken 1292 innefattade Kungl. Maj:ts, av bevillningsutskottet därutinnan tillstyrkta förslag en nedsättning i tullen, som befunnits vara mycket för hög, till en krona 50 öre per kilogram.

Riksdagens båda kamrar fattade sina beslut i överensstämmelse med bevillningsutskottets hemställan.

Gällande be-
stämmelser.

Efter sålunda vidtagna ändringar hava omförmälda rubriker i tulltaxan följande lydelse:

		Kvantitet för tullbe- räkningen	Tullsats	
			Kr.	öre
	Ur:			
	fick-:			
1285.	med boett av guld	1 st.	10	—
1286.	andra slag	1 st.	2	—
1287.	urverk, lösa	1 st.	2	—
	boetter, lösa:			
1288.	av guld	1 st.	8	—
	vägg- och studsar- i foder samt lösa urfoder:			
1292.	av metall, även med spelverk samt av trä eller andra, i nästföregående rubrik ej nämnda ämnen	1 kg.	150	
1294.	lösa eller oinfattade verk till vägg- eller studsarur samt delar, ej säskilt nämnda, av verk till ur, alla slag, utom tornur: ävensom tavlor och visare till ur, andra än tornur	1 kg.	3	—
	<i>Anm. till n:r 1291 1292 och 1294. Avdrag</i>			
	— — — — omslag.			

Den föreliggande motionen avser nedsättning av tullsaterna för rubrikerna 1285, 1286 och 1294 till respektive 2 kronor, 1 krona och 1 krona 50 öre, allt per stycke.

Motionen.

I motiveringen till förslaget har motionären anfört i huvudsak följande. Största delen av de guldur, som till Sverige infördes, utgjordes av s. k. armbandsur med ett tillverkningsvärde mellan 25 och 75 kronor. Sådana ur kunde numera ej räknas till lyxartiklar utan till vanliga förbrukningsartiklar. Den för uren gällande höga tullsatsen, som uppginge ända till 33 procent av varans värde, verkade å ena sidan hämmande på importen samt framkallade å andra sidan olovlig införsel. Då avsikten med den höga tullsatsen varit att tillföra statskassan ökade inkomster, hade avsikten åtminstone delvis förfelats. Armbandsuren vägde endast omkring 10 gram och kunde därför med lätthet försändas i brev. Urens litenhet gjorde det även lätt att dölja dem vid tullvisitation. Olovlig import per brev ägde i stor utsträckning rum från Schweiz och Danmark, och den olovliga importen med resande vore mycket livlig över Öresund. Även andra guldur än armbandsur vore föremål för olovlig import, huvudsakligen genom resande samt genom inpackning i andra originalvaror. Behovet av åtminstone billigare guldur tillgodosåges i avsevärd grad genom insmugglade ur. Myndigheterna hade icke kunnat vidtaga effektiva åtgärder däremot.

och den legitima handeln hade lidit avsevärt avbräck. En tullsats av 10 kronor per stycke kunde försvaras å mera dyrbara guldur, men dessa utgjorde en försvinnande liten del av importen. Nämnda tullsats måste emellertid anses olämplig för billiga nödvändighetsartiklar. Då någon skillnad i tullsats för olika slag av guldur ej ansåges lämplig, borde tullsatsen rättas efter vad de mest gängse uren kunde bära. Två kronor per stycke vore en väl avpassad tullsats.

De till rubriken 1286 hänförliga uren utgjorde en ren nödvändighetsvara för den stora massan av befolkningen och förbrukades i stora kvantiteter. Fabrikspriset vore 5 till 15 kronor per stycke, varför en tullsats av 2 kronor per stycke utgjorde ända upp till 40 procent av fabrikspriset. En krona per stycke vore en lämplig tullsats.

I avseende å rubriken 1294, lösa eller oinfattade verk till vägg- eller studsarur etc., föreläge troligen ett förbiseende. År 1922 hade tullen för till rubriken 1292 hänförliga vägg- och studsarur sänkts från 2 kronor 50 öre till 1 krona 50 öre per kilogram. Då inom landet funnes fabriker för tillverkning av väggursfoder, försvårades dessas avsättnings- och konkurrens-möjlighet genom att tullen å kompletta väggur sänkts utan att motsvarande sänkning ägt rum i tullen å lösa verk. Tullen å lösa verk borde därför nu nedsättas till 1 krona 50 öre per kilogram.

Utredning.

Vid behandlingen av förevarande motion har utskottet anlitat sakkunnigt biträde av byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén, vilken i en till utskottet avlämnad promemoria anförte bland annat följande:

»*Fickur med boett av guld.*

Jämföras de i bifogade sammanställning angivna införselsiffrorna för åren 1914 och 1923, finner man, att antalet på lojal väg införda guldur de båda åren ställer sig praktiskt taget lika, särskilt om man tager i betraktande, att fickur med guldpläterad boett numera icke såsom förr likställas med guldur. Emellertid har under de senare åren användningen av armbandsur av guld tilltagit på ett sätt, som giver fullt stöd för motionärens uttalande att vid sidan av den lojala importen måste pågå en icke oväsentlig olovlig införsel, ett förhållande som även styrkes av urhandlarnas erfarenhet. Såsom motionären framhåller, kan denna olaga trafik tänkas pågå dels i form av brevfrösendelser, dels genom resande. Då det låg nära till hands antaga, att de avsevärt höjda finanstullarna skulle locka till försök att införa högt tullbeskattade varuslag med brevpost, har generaltullstyrelsen påkallat generalpoststyrelsens uppmärksamhet för stävjande av sådana försök och hava efter upprepade överläggningar mellan representanter för de olika verken åtgärder vidtagits för att i möjligaste mån förhindra olovlig införsel på denna väg. Försök till införsel brevledes av guldur hava vid olika tillfällen blivit upptäckta, men enligt postkonventionens bestämmelser medför dylika försök ej annan påföljd än att varorna returneras till avsändningslandet, varför denna olaga trafik ej medför nämnvärd risk. Vid ett tillfälle, då en sådan, en gång returnerad försändelse omedelbart återkom hit till landet, omdestinerad till annan plats, anhölls varan visserligen under beslagsanspråk och blev av rådhusrätten förklarad förbruten, men något prejudikat torde detta fall ej

kunna anses utgöra, då svaranden ej bevakade sina intressen genom inställelse vid rätten, och det torde vara minst sagt tvivelaktigt, om utgången i motsatt fall blivit densamma.

Inom generalpoststyrelsen är man emellertid, såsom av närslutna V. P. M.¹ framgår, av den uppfattningen, att avsändarna numera tämligen allmänt kommit till insikt om det lönlösa i dylika försök och att trafiken numera så gott som upphört. Något uttalande om sannolikheten av detta antagande kan jag av naturliga skäl ej göra.

Vad återigen beträffar den olaga införseln av guldur genom resande är det uppenbart, att stora svårigheter möta för ett effektivt förhindrande av smuggling av så små föremål, varom här är fråga. Detta skulle förutsätta kroppsvisitation i betydligt större utsträckning än som med hänsyn till trafikens berättigade krav kan förekomma. Allvarliga bemödanden hava dock gjorts för att förhindra olovlig införsel på denna väg, beslag hava förekommit och nya medel för lagöverträdarnas uppspårande och näpst äro alltjämt under övervägande. Vilka ansträngningar som än göras, är emellertid uppenbart, att man icke kan ernå en fullkomlig trygghet mot olovlig varuinförsel på denna väg.

Den illegitima införsel, som enligt motionärens uppgift skulle äga rum »genom inpackning i andra originalvaror», torde, såvitt jag kan döma, ej vara av nämnvärd betydelse.

Ehuru olika meningar torde vara radande om det berättigade i motionärens beteckning av armbandsur såsom »billiga nödvändighetsartiklar», synas de framträdande olägenheterna av den höga tullsatsen med hänsyn till svarigheten att effektivt utestänga olovlig införsel värda beaktande.

Fickur, andra slag.

I fråga om fickur med boett av silver och andra till rubrik 1286 hänförliga ur utvisa de statistiska siffrorna en avsevärd minskning i importen, nämligen från omkring 67,000 år 1914 till nära 39,000 år 1923. Ehuru denna minskning torde till viss del kunna tillskrivas den ökade användningen av armbandsur av ädlare metall, torde även beträffande förstnämnda ur en olovlig införsel ej få anses utesluten. Skulle en mera avsevärd nedsättning av tullsatsen för guldur anses av omständigheterna påkallad, vilken i sådant fall i enlighet med motionärens förslag bör gälla alla slags guldur, lärer såsom en naturlig följd härav även tullen å silverur böra nedsättas.

Lösa eller oinfattade verk till vägg- eller studsarur.

Då vid 1921 års riksdag tullförhöjningar genomfördes för vissa artiklar, framhölls avsikten med desamma uteslutande vara att bereda statskassan ökade inkomster, och inskränktes tullförhöjningarna till sådana artiklar, som icke äro föremål för nämnvärd tillverkning inom landet. I fråga om vägg- och studsarur förelåg ett undantagsförhållande så till vida, att en om ock mindre betydande tillverkning fanns inom landet av lösa urfoder, vilken genom tullförhöjningen kom i åtnjutande av ett förhöjt tullskydd. Vid den utredning, som då verkställdes, framgick, att vikten å väggur av fyra olika, vanligen förekommande storlekar utgjorde resp. 5.2, 7, 7.6 och 9.5 kilogram per stycke. De olika vikterna berodde huvudsakligen på fodrens storlek, under det att däremot vikten å verken var tämligen likformig och kunde beräknas till 1 kilogram per stycke. Då tullsatsen före 1921 års tullförhöjning utgjorde för rubrik 1292, upptagande, bland annat, vägg- och studsarur i foder samt lösa urfoder av trä, 80 öre per kilogram, under det att tullsatsen för rubrik 1294, lösa eller oinfattade verk till vägg- eller studsarur

¹ Här ej intagen.

etc. var 1 krona per kilogram, kunde tullen för urfodren sålunda beräknas till resp. kronor 3: 16, 4: 60, 5: 08 och 6: 60 per stycke. Genom förhöjningen nämnda är av tullsatsen för rubrik 1292 till kronor 2: 50 per kilogram, medan tullsatsen för rubrik 1294 bestämdes till 3 kronor per kilogram, innebär detta för de i fullständiga ur ingående urfodren en tullförhöjning till resp. kronor 10: —, 14: 50, 16: — och 20: 75 per stycke. I och med den vid 1922 års riksdag beslutade sänkningen av tullsatsen för rubrik 1292 till 1 krona 50 öre per kilogram — rubrik 1294 bibehölls däremot oförändrad — minskades tullskyddet för ovannämnda urfoder till resp. kronor 4: 80, 7: 50, 8: 40 och 11: 25 per stycke. Såsom synes inträdde genom sänkningen av tullsatsen en bättre överensstämmelse med det för urfodren förut gällande tullskyddet, men långt ifrån att den inhemska tillverkningen av urfoder lidit något avbräck genom tullförändringen, är densamma fortfarande med avseende å tullskydd i en bättre ställning än den var före år 1921. Skulle nu tullsatsen å lösa verk ävenledes nedsättas med kronor 1: 50 per kilogram, innebure detta ett ytterligare ökat skydd för den inhemska fabrikationen av urfoder, vilket icke synes stå i god överensstämmelse med ovannämnda av riksdagen tillämpade princip, nämligen att tullförhöjningarna ej borde få karaktär av ökade skyddstullar.»

Statistik.

Med nämnda promemoria överlämnades den uppgift över Sveriges import av ur och urboetter m. m. under åren 1912—1923, vilken finnes fogad vid detta betänkande såsom bilaga.

Utskottets yttrande.

Den rubrik, som i förevarande sammanhang främst är av betydelse, är rubriken * 1285, fickur med boett av guld. Av de statistiska siffrorna beträffande nämnda rubrik framgår, att efter 1921 års tullförhöjning en avsevärd minskning av importen ägt rum i jämförelse såväl med de närmast föregående åren som med åren 1912 och 1913. Denna omständighet synes giva stöd åt den i motionen lämnade och i ovan intagna promemoria bestyrkta uppgiften om en betydande olovlig införsel av guldur, huvudsakligen armbandsur, särskilt om hänsyn tages ej mindre till den alltmer ökade användningen av armbandsur än även därtill, att dylika ur före tullförhöjningen icke hänfördes till ifrågavarande rubrik (se anmärkningen till den statistiska sammanställningen). Den i statsfinansiellt syfte vidtagna höjningen av tullsatsen vid rubriken 1285 torde därför få anses i väsentlig mån förfelad, vartill kommer, att den olagliga importen bereder den legitima handeln icke ringa avbräck.

Vid nu angivna förhållanden har en ändring av den ifrågavarande tullsatsen syntts utskottet påkallad. Utskottet har låtit undersöka, huruvida en uppdelning av rubriken skulle kunna låta sig göra, genom vilken det bleve möjligt att, med bibehållande av den nuvarande tullsatsen att gälla för dyrbarare guldur, nedsätta densamma beträffande enklare guldur, särskilt de billiga armbandsuren. Det har därvid visat sig, att en dylik klyvning svårligen kan genomföras utan införande av värdetull. Av kända skäl har utskottet icke ansett sig kunna förorda en

dylik utväg, utan har utskottet, i överensstämmelse med vad i promemorian uttalats, ansett, att tullsänkningen bör avse alla slag av guldur.

Vid avvägningen av den lämpliga tullsatsen för rubriken 1285 har utskottet, som funnit den av motionären föreslagna sänkningen till 2 kronor per stycke ur statsfinansiell synpunkt alltför kraftig, stannat vid att föreslå en tullsats av 4 kronor för stycke, i förhoppning att denna tullsänkning måtte visa sig tillräcklig för det avsedda syftet.

Den avsevärda sänkning av tullsatsen vid rubriken 1285, som utskottet sålunda förordar, har synts utskottet böra föranleda en sänkning av tullen jämväl för de billiga ur, som hänföras till rubriken 1286. Och har utskottet härutinnan kunnat ansluta sig till vad motionären föreslagit, nämligen en tullsats av 1 krona per stycke. Härav påkallas enahanda sänkning av tullsatsen vid rubriken 1287, urverk, lösa, vilka sedan gammalt dragit samma tull som den för rubriken 1286 gällande. Då vidare tullsatserna vid rubrikerna 1287 och 1288 böra tillhopa vara lika med tullsatsen vid rubriken 1285, torde även tullsatsen vid rubriken 1288 böra undergå ändring, nämligen till 3 kronor per stycke.

Vad slutligen beträffar motionärens förslag om nedsättning av tullen för lösa eller oinfattade verk till vägg- eller studsarur, rubriken 1294, har utskottet, alldenstund, såsom i ovan intagna promemoria framhållits, tullskyddet, efter den i statsfinansiellt syfte företagna tullförhöjningen, är för den inhemska tillverkningen av urfoder större än före tullförhöjningen, icke funnit sig kunna tillstyrka bifall till motionen i denna del.

De ändringar i tulltaxan, utskottet ovan förordat, torde böra träda i kraft med ingången av nästa budgetår.

Under åberopande av vad utskottet sålunda anfört, får utskottet hemställa,

1) att riksdagen, i anledning av herr Petterssons i Köping förevarande motion II: 256, om sänkta tullsats för ur, måtte besluta, att rubrikerna 1285, 1286, 1287 och 1288 i tulltaxan skola hava följande ändrade lydelse:

	Kvantitet för tullberäkningen	Tullsats	
		Kr.	öre
Ur:			
fick-			
1285.	med boett av guld	1 st.	4 —
1286.	andra slag	1 st.	1 —
1287.	urverk, lösa	1 st.	1 —
	boetter, lösa:		
1288.	av guld	1 st.	3 —

2) att nämnda motion, i vad den avser rubriken 1294 i tulltaxan, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 februari 1924.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 8.

Reservation

av herr *Bengtsson* i Kullen.

Uppgift över Sveriges import av ur och arboetter m. m. under åren 1912—1923.

Nr i stat. varuför-teckn.	V a r u s l a g	1912		1913		1914		1915		1916		1917		1918		1919		1920		1921		1922		1923		T u l l s a t s
		Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	Kvantitet	Tull-belopp kr.	
1285	Ur: fick-: med boett av guld ¹	18,165 st.	18,165	20,845 st.	20,845	13,754 st.	13,754	15,479 st.	15,479	19,219 st.	19,219	53,169 st.	53,169	53,428 st.	53,428	65,587 st.	65,587	41,688 st.	41,688	12,861 st.	66,393	10,424 st.	104,240	12,809 st.	128,090	Tullsats före ⁶ / ₁₀₀ 1921 = 1.— kr. per st. » efter » » = 10.— » » »
1286 A	andra slag: med boett av silver	85,394 »	42,697	93,174 »	46,587	66,968 »	33,484	82,730 »	41,365	108,997 »	54,499	222,939 »	111,470	171,775 »	85,888	236,625 »	118,313	66,034 »	33,017	24,549 »	} 41,928	18,573 »	37,146	38,738 »	77,476	
B	andra	50,380 »	25,190	61,854 »	30,927	58,302 »	29,151	60,875 »	30,438	47,935 »	23,968	131,605 »	65,803	73,740 »	36,870	55,567 »	27,784	28,497 »	14,249	8,885 »		16,068 »	32,136	32,525 »	65,050	74
1287	urverk, lösa.....	54 »	27	12 »	6	120 »	60	4,067 »	2,034	1,080 »	540	20 »	10	32 »	16	6 »	3	158 »	79	152 »	304	111 »	222	37 »	74	
1288	boetter, lösa: av guld.....	4 »	2	13 »	7	108 »	54	718 »	359	309 »	155	—	—	—	—	24 »	12	54 »	27	37 »	296	22 »	176	3 »	24	
1289	andra slag	110 kg.	.	228 kg.	248	27 kg.	21	1,099 kg.	677	22 kg.	81	782 kg.	393	7 kg.	14	—	—	43 kg.	22	—	—	—	—	—	—	
1292	vägg- och studsar- i foder samt lösa ur- foder: av metall, även med spelverk, samt av trä eller andra i nästföregående ru- brik ej nämnda ämnen	147,228 »	115,782	158,519 »	126,815	111,455 »	89,164	122,223 »	97,778	182,301 »	145,841	149,432 »	119,546	126,508 »	101,206	139,191 kg.	111,353	274,793 »	219,834	141,766 kg.	256,667	144,760 kg.	251,919	255,385 kg.	383,078	} » före ⁶ / ₁₀₀ 1921 = 0.80 kr. per kg. » ⁶ / ₁₀₀ 1921— ²⁶ / ₁₀₀ 1922 = 2.50 kr. per kg. » efter ²⁶ / ₁₀₀ 1922 = 1.50 kr. per kg.
1294	lösa eller oinfattade verk till vägg- eller studsarur samt delar, ej särskilt nämnda, av verk till ur, alla slag, utom tornur; ävensom tavlor och visare till ur, andra än tornur.....	36,266 »	36,266	37,420 »	37,420	35,852 »	35,852	36,674 »	36,674	33,077 »	33,077	19,249 »	19,249	7,672 »	7,672	31,701 »	31,701	34,448 »	34,448	8,758 »	21,216	12,346 »	37,038	20,209 »	60,627	

¹ Vid bedömandet av importsiffrorna beträffande fickur med boett av guld bör observeras, dels att rubriken före den ²⁷/₁₀₀ 1922 omfattade även fickur med helt förgylld eller guldpläterad boett, dels att tullbehandlingspraxis undergått en omläggning så till vida, att under tiden för den tidigare gällande lägre tullsatsens tillämpning armbandsur tullbehandlades såsom arbeten av den metall, varav de förfärdigats (i regel sålunda såsom guldarbeten).